

гладни. Азъ ги съжалихъ и искахъ да имъ помогна. Азъ имъ дадохъ паритъ да си купятъ хлѣбецъ и се нахранятъ.

— Синко, ела да те пригърна! Твоята постѣлка е добра, каза радостно майка му. Играчката която искаше да купишъ щѣше да се строши или да се изгуби, но добрината, която си направилъ на тѣзи сиромаси е незабравима. Всѣкога така постѣнай!

Дѣца, нека Василчо ви служи за примѣръ и всѣкога правѣте така.

КОРАЛЪТЪ.

Между многочисленитъ морски животни, съ най-хубави форми и бои, има още едно много по-хубаво и много по-интересно животно — то е *коралътъ* или както му казватъ по насъ *мерджанътъ*.

Коралътъ прилича на малко дръвце безъ листа, покритъ съ мѣгка лигава ципа. Коравата частъ или дръвцето не е самото животно, а се е образувало отъ измрълитъ корали залепени едно въ друго. Самото животно се намира по лигавата ципа, като звѣздици.

Ученитъ хора дълго врѣме сж мислили, че коралътъ е растение и че звѣздичкитъ сж неговитъ цвѣтове. Но въ 1759 год. единъ ученъ човѣкъ — Пейсонелъ, за прѣвъ пжтъ се убѣдилъ, че коралътъ е животно. Той взелъ единъ сждъ съ морска вода и натопилъ въ него коралътъ. Тозъ часъ червеното клонче на корала се покри-